

הליצון

מסופר ומצוייר על ידי ילדי כיתה ג' בצרפת

היה פעם ליצן שחי על כוכב לכת של
עצים. לשם זרקה אותו מכשפה רעה. היא
רצתה שיהיה עצוב ולא ישעשע ילדים.
אבל הוא התגעגע מאוד לכוכב הלכת
הצבעוני שלו ורצה כמו קודם לשמח ילדים
ולשמוע את צחוקם.

יום אחד הוא פגש פייה, כחולה כולה, עם
כובע עגול ושרביט.
"שלום. שמי ג'ון. חשבתי שאני כאן לבד.
מי את?"
"אני נויסאטטה" ענתה הפיה "ואני
מטפלת בעצים כאן. אבל מי אתה?"
הליצן הסביר לה את אסונו, אך היא לא
יכלה לעזור לו. לכן הציעה לו לחפש
גמדים. "לך בין העצים הצפופים וחפש
את העץ הגבוה ביותר. שם תראה
פטריות גדולות. אמור את מילות הקסם
"דאלודאלה, בואו גמדים"

הליצן חיפש כל היום ולקראת ערב מצא
עץ גבוה יותר מכל האחרים.

הוא ניגש אליו ואמר את הקסם
"דאלודאלה, בואו גמדים". אך כלום לא
קרה. הוא ניסה שנית "דאלודאלה, בואו
גמדים" ופתאום ראה מאות גמדים
שיוצאים מבין הפטריות. אחד מהם נתן לו
כמה פטריות ואמר "הפייה הסבירה לנו
מה קרה לך ואנו נעזור. תאכל מהפטריות
האלה."
הליצן אכל פטרייה אחת ונרדם מיד.

בחלום הופיעו לפניו מפלצות שקראו
"אנחנו נהפוך גם אותך למפלצת. לא
תהיה שמח אף פעם."
"לא, אינני רוצה!" הוא ניסה להתגונן.

אך באותו רגע הופיע חתול ענקי, כתום
וירוק וגירש את המפלצות במכת כפו
אחת.
הליצן התעורר, אך הגמדים נעלמו והוא
הרגיש יותר עצב מאשר קודם. מה
לעשות?

אך אז בא אליו החתול אותו ראה בחלומו.
"אני יודע מה רצונך" אמר החתול "כי
חלמתי בדיוק כמוך. אבל אתה תחזור
להיות שמח ולשעשע אחרים. רק תעשה
מה שאומר לך. עליך ללכת לארמון
הקסמים ולהתגבר על המפלץ ששומר
עליו."

ג'ון הליצן יצא מהיער וראה את הארמון
ואת המפלץ. הוא ניסה להתקרב בשקט,
אך המפלץ התעורר. "ברח מכאן ליצן
עצוב!" קרא "אני שומר על הארמון הזה.
עוד צעד אחד ואני אוכל אותך!"
ג'ון נזכר שיש לו עוד מהפטריות שקיבל
מהגמד וזרק אותן על המפלץ. המפלץ
תפס אחת, נגס בה ונרדם מיד.

כעת הליצן עבר מעליו והתקרב לארמון.
אך שם ראה מרחוק את המכשפה
שכישפה אותו, ולא העז להתקרב יותר.
מה לעשות עכשיו? הוא התיישב מיואש
תחת עץ. מה לעשות?

פתאום בין העשבים ראה צנצנת מוזרה
עם פרחים יפים. הוא לקח אותה ליד
והפרחים התחילו לדבר "מצרוד ינהורך
מבטר הכקפ!" הוא לא הבין מילה! הוא
רצה כבר לזרוק את הפרחים כשאחד
מהם אמר לו בקול אנוש "היית אמיץ
מאוד. עצום את עיניך והמתן כמה דקות."

הוא עשה כך והרגיש כאילו הוא מתעופף.
גשם כוכבים העביר אותו בחלל.
ותוך דקות הוא מצא את עצמו שוב בין
ידידיו, על כוכב הלכת הצבעוני.
הוא שמח מאוד. התחיל לעשות פרצופים
והילדים מסביבו התחילו לצחוק. ואז עשו
נשף גדול.